

ÇAWA LI BER XWEDÊ ŞEHREZA BE

Îcar şehrezayî ji ku tê? û cihê têgihîştinê li ku ye?
Û ji mirovan re got: Va ye, tirsax Xudan, şehrezayî ye;
û dûrketina ji xerabiyê têgihîştinê ye. ÎBÛN 28:20, 28

Tirsa Xudan destpêka şehrezayiyê ye: Hemû yên ku emrên wî tînin cih, aqilmend in: pesnê wî her û her dimîne. ZEBÛR 111:10

Hingê min dît ku şehrezayî ji bêaqiliyê derbastir e, her ku ronahî ji tariyê derbas dibe. WAZÎ 2:13

Aqilmendî ji deh mêrxasên ku di bajêr de ne, şehrezayan xurt dike. WAZÎ 7:19

Eger şehrezayiya yekî ji we kêmbê, bila ji Xwedê bixwaze, yê ku bi firehî dide hemû mirovan û şermezar nake. û wê jê re bêt dayîn. Lê bila ew bi baweriyê bipirse, tiştek dudilî nebe. Çimkî yê ku dilerizîne, mîna pêla behrê ye ku bi bayê diheje û diheje. Çimkî bila ew mirov nefikire ku ewê tiştekî ji Xudan bistîne. Mirovê dudilî di hemû awayên xwe de bêistîkrar e. AQÛB 1:5-8

Di nav we de mirovekî jîr û bi zanînê ye? bila ew ji sohbetekê baş karên xwe bi nermiya şehrezayiyê nîşan bide. Lê şehrezayiya ku ji jor ve ye pêşî paqij e, paşê aşîxwaz e, nerm e û jê re hêsan e, tijî diloanî û fêkiyên qenc, bêt alîgir û bêt durû ye. AQÛB 3:13, 17

Tirsa Xudan destpêka zanînê ye, lê yên bêaqil şehrezayî û hînkirinê kêmbê dîkin Metelok 1:7

Bextewar e yê ku şehrezayiyê dibîne û yê ku têgihîştinê digire. Metelok 3:13

Kurê min, eger tu gotinên min qebûl bikî û emrên min bi xwe veşêrî; Da ku tu guhê xwe ber bi şehrezayiyê ve bikî û dilê xwe bi aqil bikî; Erê, eger tu li pey zanînê bigirî û ji bo têgihîştinê dengê xwe bilind bikî; Eger tu wek zîv li wê bigerî û wek xezîneyên veşartî lê bigerî; Wê hingê hûnê tirsax Xudan fam bikin û zanîna Xwedê bibînin. Çimkî Xudan şehrezayiyê dide: Ji devê wî zanîn û têgihîştinê dertê. Ew ji rastdaran re şehrezayiya saxlem çêdike; Ew riyên dîwanê diparêze û rîya pîrozên xwe diparêze. Wê hingê hûnê rastdarî, dadperwerî û edaletê fam bikin; erê, her rîya baş. Metelok 2:1-9

Aqil bistînin, têgihîştinê bistînin: ji bîr nekin; ne jî ji gotinên devê min dûr bikevin. Wê dev jê bernede û ewê te biparêze: jê hez bike û ewê te biparêze. Aqil tiştê sereke ye; Ji ber vê yekê şehrezayiyê bistînin û bi hemû bidestxistina xwe re têgihîştinê bistînin. Wê bilind bike û wê te bilind bike, gava ku tu wê hembêz bikî, wê te bi rûmet bike. Ewê xemilandineke xêrê bide serê te, wê taca rûmetê bide te. Metelok 4:5-9

Tirsax Xudan destpêka şehrezayiyê ye û zanîna pîroz têgihîştin e. Metelok 9:10

Ji yekî bêaqil re xerabiyê wek werzişê ye; Ji devê yê rast şehrezayiyê derdixe, lê zimanê felekê tê jêkirin.
Metelok 10:23, 31

Gava ku quretî tê, wê hingê şerm tê, lê şehrezayî bi yê nîzim re ye. Yê ku ji şehrezayiyê bêpar e, cîranê xwe biçûk dibîne; Metelok 11:2, 12

Meriv wê li gor şehrezayiya xwe were pesindan, lê yê ku di dilê xwe de xirav be, wê were rezîl kirin. Metelok 12:8

Nakokî tenê bi quretiyê tê, lê şehrezayî bi şîretan re ye. Metelok 13:10

Bêaqilî şahî ye ji bo yê ku ji şehrezayiyê bêpar e; Tîrsa Xudan talîmata şehrezayiyê ye; û li ber namûsê nefsbiçûk e. Metelok 15:21, 33

Ji zêran bidestxistina aqilmendiyê çiqas çêtir e! û ji zîv wêdetir bijartina têgihîştinê! Metelok 16:16

Yê ku şehrezayiyê distîne ji canê xwe hez dike; yê ku aqil bigire wê qenciyê bibîne. Metelok 19:8

Rastiyê bikire û nefiroşe; jî şehrezayî, û hînîkirin, û têgihîştina. Metelok 23:23

Yê ku ji şehrezayiyê hez dike, bavê xwe şa dike; Metelok 29:3

Dar û giliyê şehrezayiyê dide, lê zarokê ku ji xwe re hiştiye diya xwe şerm dike. Metelok 29:15